

CHOW CHOW

TŁUMACZENIE : Olga Jakubiel

Rewizja i uzupełnienie wersji polskiej - Sierpień 2022 - Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Chiny.

PATRONAT: Wielka Brytania.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 13.10.2010

UŻYTKOWOŚĆ: Pies stróżujący i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI : Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Przodkowie chowa to trzymane w Chinach psy stróżujące, wykorzystywane też do polowania. Chow znany jest w Chinach od ponad dwóch tysięcy lat. Jest to pies spokrewniony zarówno z nordyckimi szpicami jak i trochę z mastyfem. Chow pozostawał nieznan w innych krajach aż do początku wieku XIX, ponieważ Chiny izolowały się od reszty świata. W Anglii psy te pojawiły się w końcu XIX, pozostawały jednak mało znane aż do lat dwudziestych XX wieku. Kilka było pokazanych na wystawie Crufta 1925.

WRAŻENIE OGÓLNE: Aktywny, zwarty, krótki i przede wszystkim bardzo harmonijny; o lwim wyglądzie oraz dumnej, dostojnej postawie; zwartej budowy; ogon noszony zdecydowanie nad grzbietem. Pies musi być w stanie poruszać się swobodnie i nie być aż tak owłosionym, aby włos ograniczał jego aktywność i powodował dyskomfort przy wysokich temperaturach. Cechą charakterystyczną jest niebiesko-czarny język.

WAŻNE PROPORCJE: Odległość od kłębu do łokcia jest równa odległości od łokcia do podłoża

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Cichy pies; dobry stróż; Niezależny, wierny, choć powściągliwy.

GŁOWA :

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka: Płaska, szeroka;

Stop: Nie zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Zawsze duży i szeroki; czarny (z wyjątkiem psów kremowych lub niemal białych, u których dopuszczalny jest nos jasnego koloru oraz psów błękitnych i cynamonowych, u których dopuszczalny jest kolor nosa zgodny z kolorem szaty). Czarny jest zawsze najbardziej pożądanym.

Kufa: Średniej długości, szeroka od oczu aż do końca (nie spiczasta na końcu jak u lisa). Dobrze wypełniona pod oczami.

Wargi: Idealem jest czarne wnętrze pyska i wargi i niebiesko-czarny język, nie mniej jednak lekkie rozjaśnienie może być widoczne na dziąsłach psów błękitnych i cynamonowych, a jeszcze większe może być ono u psów kremowych i białych.

Uzębienie: Zęby mocne i równe; szczęka i żuchwa silne, z idealnym, regularnym i pełnym zgryzem nożycowym, tj. górny łuk zębowy ściśle zachodzi na dolny łuk zębowy i zęby ustawione są pionowo względem szczęki i żuchwy.

Oczy: Ciemne, owalnego kształtu, średniej wielkości, czyste. Kolor zgodny z kolorem szaty dopuszczalny jest u psów błękitnych i cynamonowych. Czystego, wolnego od entropium oka, nie należy oceniać negatywnie jedynie ze względu na wielkość.

Uszy: Małe, grube, nieco zaokrąglone na końcach, noszone sztywno i szeroko rozstawione, lecz nad oczami mocno nachylone do przodu i nieco zbieżne, nadając rasie właściwy jej, charakterystyczny nachmurzony wyraz. Nachmurzonego wyrazu nie można uzyskać za sprawą luźno pomarszczonej skóry głowy.

SZYJA: Mocna, pełna, nie krótka, dobrze osadzona na łopatkach; nieco łukowata. Dostatecznie długa aby głowa mogła być noszona dumnie.

TUŁÓW:

Grzbiet: Krótki, równy i silny.

Lędźwie: Mocne.

Klatka piersiowa: Szeroka i głęboka. Żebra dobrze wysklepione, lecz nie beczkowate.

OGON: Wysoko osadzony; noszony zdecydowanie nad grzbietem.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Łopatki: Umięśnione i ukośnie ułożone.

Łokcie: w połowie odległości między kłębem a podłożem.

Przedramię: Idealnie proste o mocnym kośćcu

Łapy: małe, okrągłe, kocie, pies stoi pewnie na palcach.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wygląd ogólny: Przy patrzeniu z boku stopa znajduje się dokładnie pod stawem biodrowym

Udo: dobrze wykształcone

Kolano: tylko nieznacznie kątowne.

Podudzie: dobrze wykształcone

Staw skokowy: Nisko nad podłożem, śródstopie aż do podłoża proste, bez przeprostu

Śródstopie: Proste od stawów skokowych w dół.

Stopy: Małe, okrągłe, kocie, dobrze oparte na palcach.

RUCH : Stosunkowo krótki, tylne nogi prowadzone nisko, sprawiają wrażenie, jakby muskały ziemię. Oglądany z boku ruch jest wahadłowy. Mimo krótkiego kroku pies porusza się swobodnie i wytrwale bez śladu ociężałości. Przednie i tylne kończyny poruszają się równolegle względem siebie i prosto do przodu. Pies musi być w stanie zawsze poruszać się swobodnie, bez śladu dyskomfortu.

SZATA:

SIERŚĆ: Może być długa lub krótka

- Długa: Obfita, bujna, gęsta, prosta i odstająca, ale nie przesadnie długa. Włos okrywowy dosyć grubej struktury; podszerstek miękki i wełnisty. Włos szczególnie gęsty wokół szyi, gdzie tworzy grzywę lub kryzę; gęste portki lub bryczesy z tyłu ud.
- Krótka: Krótka, gęsta, prosta, odstająca, nie leżąca płasko, pluszowej struktury.

Jakiegokolwiek sztuczne skracanie szaty, zaburzające jej naturalne kontury lub wyraz, powinno być oceniane negatywnie. Dopuszczalne jest jedynie uporządkowanie łap i stóp.

MAŚĆ: Jednolicie czarna, ruda, błękitna, cynamonowa, kremowa lub biała; często cieniowana, ale nie w plamy czy łaciata (spód ogona oraz tył ud często jaśniejszego koloru).

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: psy: 48-56 cm. Suki: 46-51 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.

NB.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.